



בית משפט השלום בנתניה

ת"א 42937-11-17 אביטל נ' ג'ירו-כהן

מספר בקשה: 62

לפני כבוד השופט אלי ברנד

מבקש אבי דוביצקי

נגד

משיב ניב אביטל

ב"כ המשיב: עוה"ד גיא צברי ואסף דוק

החלטה

המשיב הגיש נגד המבקש בקשה לפי [פקודת בזיון בית](#) המשפט (בקשה מס' 47) בטענה כי הלה מפר את פסק הדין שניתן נגדו בתיק זה בו, בין היתר, נאסר עליו להפיץ פרסומים נגד המשיב המייחסים לו פדופיליה וניתנה לו הוראה להסיר פרסומים כאלה ולסגור דף פייסבוק שעסק בכך. הבקשה הנוכחית המונחת לפני היא בקשת המבקש (הוא המשיב בבקשה לפי [פקודת בזיון בית](#) המשפט), שהוגשה לאחר קיום הדיון בבקשה האמורה, להתיר לו להגיש עותק של כתב האישום בת"פ (מחוזי מרכז) 21053-05-20 לאישוש תשובתו בחקירה כי קיימים אנשים המפרסמים תחת התואר המיוחס לו בדרך כלל (צייד הפדופילים) פרסומים המייחסים למבקש פדופיליה. המשיב מתנגד וטוען כי מדובר בהרחבת חזית אסורה ולחילופין, במידה שתותר הגשת המסמך, מבקש כי יוגש כפוף לקבלת הסתייגותיו שפורטו בתשובה לבקשה. הבקשה להגיש את המסמך האמור נבעה משאלות שהופנו אל המבקש בחקירתו הנגדית ותשובותיו עליהן, המובאות להלן לשם הבהירות (עמ' 35 לפרוטוקול שורות 21-28) –

ש" : מפנה לעמ' 46 לכתב הבקשה. אתה מכיר עוד ישראלים שמכנים את עצמם "צייד

הפדופילים" ובמקרה גם משתמשים בתמונה של עוה"ד דוק משום מה?

ת: כן, אני מכיר.

ש: תן לנו שמות?

ת: למשל אלעד בן נון.

יש בחור שלפני בערך שבועיים הוגש נגדו כתב אישום, אוכל למצוא את מס' תיק

ביהמ"ש, שהשתמש בשמי העתיק חומרים שלי וסחט אנשים תמורת מאות אלפי

שקלים. הוא נתפס ולפני שבועיים הוגש נגדו כתב אישום ואחת הטענות היתה

שהוא צייד פדופילים."

עתה עתר המבקש להתיר לו להגיש כתב אישום כנגד צד שלישי אשר מיוחסת לו סחיטה באיומים אגב הצגת עצמו כמי שעובד במשרד העוסק באיתור פדופילים ועשיית יד אחת עם אותו אלעד בן נון אליו התייחס המבקש בתשובתו.

הרציונל שבבסיס האיסור על הרחבת/שינוי חזית הוא מניעת מצב בו בעל דין יופתע ולא יוכל להערך להתמודדות עם הטענות המועלות כלפיו על ידי הצד שכנגד (ראו למשל [רע"א 6814/15 ניה יהלומים בע"מ נ' יהלומי מזל נ.א בע"מ](#) (21.12.2015) פסקה 8 וכן ראו גם אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, 146-145 (מהדורה 11, 2013) והאסמכתאות שם).

הלכה היא מקדמת דנא כי שינוי חזית לא יתאפשר אלא אם הותר על ידי בית המשפט או אם הסכימו לכך הצדדים במפורש או מכללא (ראו למשל בקצרה [ברע"א 4712/08 מחמד עקילי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ-סניף כפר קאסם](#) (5.11.2008) ובאשר ליסודה בעבר הרחוק ראו למשל ע"א 37/48 [בנק הפועלים בע"מ נ' יעקב קרבצ'וב](#), פ"ד ב 143, 146 (13.1.1949)).

עוד נקבע בפסיקה כי הכלל האוסר על הרחבת או שינוי חזית הוא בעל משנה תוקף כאשר מדובר בתובע, ובענייננו במשיב שהוא המבקש בבקשה העיקרית – יוזם ההליך, וחשיבותו פחותה כאשר הנתבע או המשיב הוא שהרחיב את החזית כפי המצב בנידון דידן (לענין זה ראו למשל [רע"א 9123/05 אדמוב פרוייקטים \(89\) בע"מ נ' סיטי סטייט מקבוצת אלפו בע"מ](#) (25.10.2007) פסקה 12 בחוות דעת כב' השופטת (כתוארה אז) עדנה ארבל).

יוער כי [ברע"א 9123/05 הנ"ל](#) (פסקה ב.3. לחוות דעת כב' השופט (כתוארו אז) אליקים רובינשטיין) התייחס בית המשפט לכך שלאור השינוי בתפיסת ההליך המשפטי, הכולל ריכוך היסודות האדוורסריים שבו ואימוץ כלים אינקוויזיטוריים, אזי, בין היתר, כאשר יש בחריגה מכתבי הטענות כדי לשרת את בירור המחלוקת וההכרעה בה היא תוכר כלגיטימית.

בהמשך לגישה המרוככת שהוצגה לעיל, קבע כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין גם כך ([רע"א 2874/08 עיריית הרצליה נ' אברהם יצחק בע"מ](#) (15.5.2008) פסקה ה.5) –

"הכלל הוא, כפי שציין בית משפט זה ... שבעל דין אינו רשאי לחרוג מגדר המחלוקת כפי שהוצבה בכתבי הטענות, אלא אם כן נענה בית המשפט לבקשתו לתקן את כתבי טענותיו, או אם הצד שכנגד נתן לכך את הסכמתו במפורש או מכללא ... הגבול בין יריעת מחלוקת מפורטת יותר או פחות הוא גמיש, כמובן; וכל עוד באותה יריעת מחלוקת עצמה עסקינן, באותו סכום נתבע ובאותם יסודות של סיפור המעשה, ניתן לנתבע להתמודד עם פירוט פלוני או אלמוני, גם בעדויות עצמן או בתצהירי העדויות, תוך שבית המשפט עושה מלאכתו לשמור על הגינות כלפי כולי עלמא. כדברי המלומד קשת הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי, הלכה ומעשה, מה' 15 תשס"ז-2007, כרך א' 526: "כאשר הטענות והעדויות שהיו בפני בית המשפט לא חרגו מהנטען במפורש, וכל שנטען נועד אך ורק לאמת את העילה שנטענה במפורש, הרי עצם הזכרתן של עובדות נוספות כלשהן – אין בהן כדי ליצור 'שינוי חזית'". ... וכבר ציין הנשיא שמגר בע"א 311/83 פינקלשטיין נ' פלבסקי, פ"ד לט(1) 496, 503:

"בית המשפט צריך להכריע בשאלה שהיא באמת במחלוקת בין בעלי הדין, אך לפעמים הוא מנוע מעשות כן, מאחר שהנושא האמור אינו מוצג לפניו בכתבי הטענות ואינו מועלה גם תוך כדי הדיון, אולם אם בעלי הדין פורשים לפני בית המשפט, למעשה, את המחלוקת האמיתית שהתעוררה לפניו, כפי שאכן אירע כאן, אין לראות את כתבי הטענות המקוריים כמעין סד, הכובל את בית המשפט והמונע

פנייתו של בית המשפט אל החומר והטיעונים, אשר הובאו בפניו

במסגרת ההליכים.

ראו גם קשת שם, 529. אפשרות אחת היא כמובן תיקון כתב התביעה, אך לא תמיד

ייקוב הדין את ההר.

על כך יש להוסיף כי ההסכמה מכללא לשינוי החזית יכולה לנבוע גם מעצם מהלך הדיון, וכך למשל במקרה בו עילת תביעה נזיקית מסויימת כלל לא נטענה בכתבי הטענות כלפי אחד מבעלי הדין אלא רק בהמשך ההליך, קבע בית המשפט העליון (בע"א 1694/92 חברת אול שירותים נ' גבריאאל מושיץ (פ"ד מט(2) 397, 412 (16.5.1995) פסקה 19. ההדגשה שלי) כך –

"על כך יש להשיב כי זכרה של עילת תביעה נזיקית נגד מושיץ לא בא אמנם בכתב

התביעה. אלא שבמהלך הדיון חל שינוי חזית באופן שנדונה גם שאלת סבירות

פעולותיו של מושיץ, וכל בעלי הדין התייחסו לכך בטענותיהם ..."

לאור עמדת הפסיקה המובאת לעיל יש לבחון את עניינו שלנו, בו מי שיזם את העלאת הסוגיה של הכרות עם מי שהתחזה למבקש או למצער עשה שימוש בתואר המיוחס לו היה ב"כ המשיב בחקירה הנגדית.

במציאות כזו אין כל הצדקה למנוע ממי שנחקר בחקירה נגדית והוטחה בו שאלה להשיב עליה ואף לבסס את טענתו כאשר ענין ספציפי זה עלה לראשונה בחקירה הנגדית מבלי שיכול היה להיות ערוך להוכחת תשובתו.

אין שום ספק כי המשיב לא הופתע מענין שהוא עצמו העלה ויזם ואף עצם הכוונה להגיש מסמך תומך לתשובת המבקש עלתה כבר בגוף תשובתו, באמירה (ההדגשה שלי) – "אוכל למצוא את מס' תיק ביהמ"ש, שהשתמש בשמי העתיק חומרים שלי וסחט אנשים תמורת מאות אלפי שקלים. הוא נתפס ולפני שבועיים הוגש נגדו כתב אישום ואחת הטענות היתה שהוא צייד פדופילים".

אין צורך לציין שב"כ המשיב לא הביע כל התנגדות לאיתור והגשת כתב האישום למשמע תשובה זו של המבקש, אך גם אם היה מתנגד ספק אם היה מקום לקבל התנגדות בנסיבות שתוארו. יתרה מכך, הנסיון למנוע מבעל דין שאינו מיוצג, אשר נשאל שאלה בחקירה נגדית והשיב עליה ומבקש לתמוך את תשובתו בראיה שספק אם יכול היה להעריך שתדרש, אנו הגון ומהווה למעשה נסיון לפגוע ביכולתו לבסס את הגנתו.

לאור מכלול האמור לעיל, אינני סבור שנכון יהיה למנוע מן המבקש את האפשרות לאשש תשובה שנתן במהלך חקירתו הנגדית, כל זאת מבלי לפגוע בזכות הטיעון הנגדית של המשיב. בהקשר זה נחיר, וכמעט לא היה צורך שהמשיב יעלה את ההתניה החלופית, כי קבלת המסמך כראיה תתאפשר כפוף לשמירת זכותו להתייחס אל המסמך.

מובן כי קבלת המסמך לא תהיה "כפוף לקבלת הסתייגויות המשיב", כפי שביקש בתשובתו, שכן בית המשפט אינו מקבל א-פריורי טענות צד ואינו מתנה הגשת מסמך בכך שטענת הצד שכנגד ביחס אליו תתקבל, אלא כפוף לשמירת טענותיו – כפי שעלו בתשובה וכפי שתהיה לו הזכות להרחיב בסיכומים מטעמו, והשאלה אם לקבלן אם לאו תוכרע בהחלטה הסופית שתנתן בבקשה העיקרית.

לאור האמור, אני מתיר את הגשת כתב האישום כפוף לשמירת טענות המשיב ומורה על הגשת סיכומי הצדדים בבקשה העיקרית כדלקמן –
א. המשיב בבקשה זו, הוא המבקש בבקשה העיקרית, עד יום 9.7.20.
ב. המבקש בבקשה זו, המשיב בבקשה העיקרית, עד יום 19.7.20.

תז"פ ליום 20.7.20.

ניתנה היום, ז' תמוז תש"פ, 29 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

אלי ברנד